

I den situation har man brug for råd og vejledning om, hvad man skal gøre. Det er såmænd bare det, vi foreslår man skal have mulighed for. Jeg kan ikke forstå, at det skulle være så slemt for regeringen.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Forslaget er jo netop møntet på, at folk selv skal tage ansvar gennem den rådgivning, de får, nemlig at man laver en fælles planlægning for den økonomi eller mangel på økonomi, den enkelte har.

Jeg er selvfølgelig lidt ked af at høre, at ministeren har den holdning, at det grundlæggende er den enkeltes ansvar at have overblikket over sin egen økonomi. Det vil sige, at det er jeg sådan set enig i, men man overser jo også, at det somme tider går galt for nogle. Man kunne i virkeligheden stille sig selv spørgsmålet: Hvis man har den holdning, hvorfor i det hele taget så foretage en gældssanering, for man må bare tage ansvaret for sine egne handlinger?

Men her siger ministeren netop, at når man er kommet ud i en håbløs gældssituation, så træder det offentlige til. Det her forslag går jo netop ud på at komme ind på et tidligere tidspunkt, så man ikke kommer ud i den håbløse gældssituation. Så på den måde har det her forslag et noget anderledes sigte.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det, jeg blot kan sige til det her, er jo, at der er holdningsforskelle på det her område. Vi mener faktisk, at regeringen på en række områder giver mulighed for at hente de informationer, der skal hentes ind. Vi mener ikke, at det her er en offentlig opgave.

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Det her er jo ikke et spørgsmål om at indhente informationer. Dem kan man hente mange af, hvis man har en computer og er koblet op på internettet. Det her er et spørgsmål om, at man somme tider, når man er kommet ud for en uforudset social eller økonomisk begivenhed, som sender én ned i et bundløst og sort hul, ikke selv har de nødvendige kræfter til at kunne kravle op af det hul. Her vil rådgivning kunne hjælpe en til at komme op af det hul, i stedet for at man bare

bliver nede i det hul og så kan vente på, at man måske får noget gældssanering.

Her foretrækker vi en lidt mere dynamisk og offensiv indsats, så man måske kunne være med til at spare mange af de penge, der bliver brugt på gældssanering hvert år.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu er ministeren jo økonomiminister. Derfor vil jeg gerne høre, om ikke ministeren kunne se det økonomisk fordelagtige for de offentlige finanser i, at man hjælper folk på et tidligt tidspunkt, før de kommer ud i så store gældsproblemer, at de slet ikke kan klare deres eget liv længere og ender med at blive sociale klienter, eller deres børn bliver sociale klienter. For det er desværre det, der jævnligt sker.

Kan økonomiministeren slet ikke med økonomiske briller se, at det faktisk er fornuftigt at lave forebyggende arbejde i stedet for først at sætte ind, når det er gået helt galt for folk?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan jo se, at man i bemærkningerne til forslaget skriver, at en sådan gældsrådgivning kunne etableres i rammer, der er adskilt fra såvel socialforvaltningen som fra kreditorer, både private og offentlige.

Jeg mener faktisk, at det, jeg siger heroppe fra talerstolen i dag, er, at der er skattekroner, som nu engang er til rådighed, også til brug for samfundets svageste. Men det, man nu ønsker, er åbenbart et nyt offentligt tiltag til at bearbejde det her. Der er altså muligheden for at gå ned i banken og få rådgivning. Det gør alle mennesker. Der gør også mennesker, der kommer i klemme økonomisk.

Det, man ønsker her, er endnu en offentlig knop på det træ, som man ønsker skal vokse uhæmmet.

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Kim Sejr (RV):

Nu har jeg jo i hvert fald, synes jeg selv, den sunde økonomiske holdning, at der ikke er noget i vejen med at bruge penge, hvis man kan spare penge.

Sagen er jo, at vi har 1.500-1.600 gældssanerere. Vi kan med et slag på tasken sige, at udgiften for private og offentlige kreditorer belø-